

§ 4.

Hvis en Tiende ejes af flere Personer, skal den Del af Afløsningssummen, som eventuelt betales gennem Statskassen, fordeles mellem Parthaverne i Forhold til disses Andel i Tienden.

§ 5.

Naar en Tiende er afløst, bortfalde de hidtil paa denne Tiende og det tilsvarende tiendehdende Hartkorn hvilende Skatter og Afgifter til det offentlige.

Hvor en Tiende allerede maatte være indkøbt af samtlige Tiendehdere, bortfalder Skatten ved denne Lovs Ikrafttræden, naar Tiendehderne for Indenrigsministeren have dokumenteret Tiendepligtens Dphør.

§ 6.

Hvor en Tiende helt eller overvejende hviler paa Fæstjerd, kan denne Lov ikke bringes i Anvendelse. Hvis Tienden, der ønskes afløst, for en mindre Del hviler paa Fæstjerd, kan Afløsning gennemføres efter Reglerne i denne Lov med den Virkning, at Fæsterne derefter hde Tienden efter Kapitelstatst til Godsejeren, medens denne deltager med en tilsvarende Andel i Afløsningen. Dog har Godsejeren i dette Tilfælde Ret til at kræve af Statskassen et tilsvarende 4 pCt. Laan med Pant i de paagældende Fæstere's Tiende. Naar en Fæster derefter bliver Selvejer eller Arvefæster, har han Ret til at afløse sin Tiende ved Indbetaling til Godsejeren af den ved Overenskomsten vedtagne Afløsningssum, hvilket Beløb af Godsejeren betales som Afdrag paa det eventuelt ydede Laan af Statskassen.

§ 7.

For de Tienders Vedkommende, der ere henlagte til Vønning af Embeds- eller Bestillingsmænd, kan Overenskomst ifølge § 2 indgaa's foreløbig mellem Beneficiarius og Tiendehderne. Naar en saadan Overenskomst er godkendt af Stiftsøvrigheden, bliver Afløsningssummen, indtil anderledes ved Lov bestemmes, at forvalte blandt Stiftets under Stiftsøvrighedens Bestyrelse staaende Midler. Af Afløsningssummen udbetales der vedkommende Beneficiarius en aarlig Rente, hvis Størrelse fastsættes af Kirkeministeren i Forhold til den aarlige Rente, som Stiftsøvrigheden gennemsnitlig oppebærer af de heromhandlede, under dens Forvaltning værende Afløsningssummer, dog saaledes, at Renten for den Beneficiarius, i hvis Embedstid Afløsningen finder Sted, ikke bliver under 3½ pCt., og for fremtidige Beneficiarii ikke over 3½ pCt. Kan foreløbig Overenskomst ikke opnaas af Tiendehderne med Beneficiarius, ville Tiendehderne kunne indbringe Sagen for Stiftsøvrigheden, eventuelt for Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Opnaas Overenskomst med denne, kan den dog ikke mod Beneficiarii Vilje træde i Kraft før ved Embedsledighed.

§ 8.

Naar en Kirketiende, paa hvilken der hviler Forpligtelse til Vedligeholdelse m. m. af en Kirke, ønskes afløst, skal Forholdet, indtil anderledes ved Lov bestemmes, ordnes i Overensstemmelse med den Stilling, som de „selvejende Kirker“ nu indtage. Af Afløsningssummen skal der til Kirken henlægges en saa stor Kapital, som behøves til, at Kirken med Inventarium og Kirkegaard ved Renterne af samme for Fremtiden kan vedligeholdes i fuldkommen god Stand og opfylde sine øvrige Forpligtelser, deriblandt fuldt udrede Udgifterne til Vin og Brød, Assurance og eventuel Udvidelse af Kirkegaarden. Størrelsen af denne Kapital fastsættes ved Støn af en Kommission, der skal bestaa af en fast Formand, udnævnt for hvert Stift af Kirkeministeren, samt 4 Medlemmer valgte for hvert Tilfælde, 2 af Tiendejeren og 2 af Tiendehderne. Kirkeministeren kan, hvor